

Lovforslag nr. L 220. Fremsat den 24. april 1985 af miljøministeren

Forslag

til

Lov om ændring af lov om kommuneplanlægning

(Tilbageførsel af arealer til landzone)

§ 1

I lov om kommuneplanlægning, jfr. lovbe-
kendtgørelse nr. 687 af 28. december 1984
som ændret ved lov nr. af
foretages følgende ændringer:

1. I § 3, stk. 2, indsættes:

»11) Størrelsen og beliggenheden af de
arealer i byzone og sommerhusområder, der
skal tilbageføres til landzone.«

2. I § 59 indsættes:

»Stk. 3. Lokalplaner for arealer i landzone
og byplanvedtægter og lokalplaner for area-
ler, der tilbageføres til landzone, kan ophæ-
ves af kommunalbestyrelsen efter regler, der
fastsættes af miljøministeren.«

§ 2

Loven træder i kraft den 1. juli 1985.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Forslaget må ses i sammenhæng med det samtidige fremsatte lovforslag om ændring af by- og landzonenloven (tilbageførsel af arealer til landzone). Med hensyn til baggrunden for lovforslagene henvises til bemærkningerne til forslaget om ændring af by- og landzonenloven.

Administrative og økonomiske konsekvenser

Fastlæggelsen af grundlaget for kommunalbestyrelsernes beslutninger om tilbageførsel kan ske i det løbende kommune- og regionplanarbejde. Det behøver derfor ikke at indebære nævneværdige økonomiske eller administrative konsekvenser.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1

Der vil blive fremsat ændringsforslag, når folketinget har taget stilling til det forslag til ændring af lov om kommuneplanlægning, L 85, som behandles i folketinget.

Til nr. 1.

Kommuneplanen skal udgøre grundlaget for kommunalbestyrelsernes beslutning om tilbageførsel. Det er nødvendigt, at retningslinierne fastlægges i kommuneplanens hovedstruktur, og at den nærmere afgrænsning af arealerne sker på et kortbilag. Der skal ikke udarbejdes en lokalplan for tilbageførslen, og der skal derfor ikke fastlægges rammer herfor i kommuneplanens rammedel.

Til nr. 2.

En del af de arealer, der skal tilbageføres til landzone, vil være omfattet af en byplanvedtægt eller en lokalplan. Bestemmelserne heri må som regel ophæves, og dette kan efter gældende lovgivning kun ske ved en ny lokalplan. Men da en sådan ny lokalplan ikke skal have noget reelt indhold, foreslås det, at der indføres en mere formløs adgang til at ophæve sådanne lokalplaner.

Der er i praksis konstateret et lignende behov for at kunne ophæve lokalplaner, der har mistet deres betydning, fordi det projekt, der var baggrund for planen, er opgivet. Det foreslås derfor, at lokalplaner for arealer i landzone generelt bliver omfattet af adgangen til at ophæve en plan uden at gennemføre en lokalplanprocedure.

Det forudsættes, at det må være kommunalbestyrelsen, der kan træffe beslutning om ophævelsen af en byplanvedtægt eller lokalplan. Miljøministeren foreslås bemyndiget til at fastsætte de nærmere regler.

Til § 2

Når lovændringen er trådt i kraft, kan kommunalbestyrelserne udarbejde forslag til de retningslinier, der skal fastlægges i kommuneplanen. Det kan ske ved et tillæg til kommuneplanen, der gennemføres efter de almindelige regler for tillæg til en kommuneplan. Det vil afhænge af en konkret vurdering, om tillægget indebærer en større eller mindre ændring af kommuneplanen.

Bilag

*I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af lovforslaget*

1. I § 3, stk. 2, indsættes:

»11) Størrelsen og beliggenheden af de arealer i byzone og sommerhusområder, der skal tilbageføres til landzone.«

§ 3. I en kommuneplan fastlægges for hele kommunen en hovedstruktur og for de enkelte dele af kommunen rammer for lokalplanernes indhold, jfr. kap. 3.

Stk. 2. Kommunens hovedstruktur, herunder bymønstret og centerstrukturen med angivelse af oplande, fastlægges ved en sammenfattende planlægning af:

- 1) udbygningen af kommunens bysamfund med boliger og arbejdspladser, herunder rækkefølgen for denne udbygning,
- 2) størrelsen og beliggenheden af sommerhusområder og eventuelt rækkefølgen for deres udbygning,
- 3) trafik anlæg og kollektiv trafikbetjening,
- 4) institutioner,
- 5) offentlige forsyningsanlæg og andre tekniske anlæg,
- 6) beliggenhed af særligt varmeproducerende og varmemeforbrugende anlæg og virksomheder og placering af rørledninger til opvarmningsformål,
- 7) beliggenheden af virksomhed m.v., hvortil der af hensyn til forebyggelse af forurening må stilles særlige beliggenhedskrav,
- 8) størrelsen og beliggenheden af arealer forbeholdt jordbrugserhvervene,
- 9) anvendelsen af arealer i overensstemmelse med naturfredningslovens formål,

- 10) arealanvendelsen i øvrigt, herunder til udnyttelse af sten, grus og andre naturforekomster i jorden.

2. I § 59 indsættes:

»Stk. 3. Lokalplaner for arealer i landzone og byplanvedtægter og lokalplaner for arealer, der tilbageføres til landzone, kan ophæves af kommunalbestyrelsen efter regler, der fastsættes af miljøministeren.«

§ 59. Bestemmelserne i en bygningsvedtægt om bebyggelsens anvendelse og om grundstørrelser kan ophæves ved bestemmelse herom i en lokalplan og bortfalder i det hele, når en kommuneplan er bekendtgjort efter § 11, eller når midlertidige rammer for lokalplanlægningen, der omfatter de pågældende arealer, er bekendtgjort efter § 15, stk. 4. Det samme gælder beslutninger truffet af kommunalbestyrelsen efter § 12, stk. 1, i byggelov for staden København, lov nr. 148 af 29. marts 1939 med senere ændringer. De øvrige bestemmelser i bygningsvedtægterne ophæves efter reglerne i § 33 i byggeloven.

Stk. 2. Følgende planer m.v. i henhold til den hidtidige bygge- og byplanlovgivning bortfalder i den udstrækning, de er uforenelige med en lokalplan, og kan i øvrigt ophæves ved bestemmelse herom i en lokalplan: byplanvedtægter, markplaner, reguleringsplaner, udredningsplaner, retningsplaner, mæglægsplaner, beslutninger om friholdelse af et område for bebyggelse samt beslutninger om bevaring af bebyggelsers ydre fremtræden.